

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

عقائد مجلسی

حیات الهی

جلسه ۴۲

استاد امیدواری

صفات الهی

مرحوم علامه به عنوان یک قاعده کلی در صفات پروردگار فرمودند: اثبات صفات خداوند به گونه ای که متضمن نقصی برای او نباشد واجب است.

حی:

خداوند زنده است ولی باید توجه داشت که صفت حیات در مخلوقات، صفت زائد بر ذات است یعنی ذات مخلوقات چیزی است و حیات او چیز دیگر، که موجب و سبب حس و حرکت می شود.

اما خداوند به ذات خود حی است یعنی حیات او عین ذات اوست نه زائد ذات و دلیل بر حیات او اعمال و افعالی است که از او صادر می شود. و نیز ذات بسیط خداوند قائم مقام صفات و ابزار و سائلی است که در مخلوقات برای انجام کارها وجود دارد.

بنابراین در رابطه با حیات خداوند، مدرک بودن و فعال بودن که کمال این صفت به شمار می آید، ثابت است و نیاز به کیفیت ها و اسباب و ابزار که نقص و کاستی به شمار می آید در خداوند راه ندارد و نفی شده است.

متکلم:

هم چنین درباره ی سخن گفتن و گفتار خداوند باید گفت خداوند متکلم و سخنگو است، اما باید

دانست که سخن و گفتار در مخلوقات به وسیله ی اسباب و ابزاری مانند: لب، دهان و حنجره پدید می آید ولی سخن گفتن خداوند به معنای آفرینش و ایجاد حروف و اصوات، و یا ایجاد نقش ها و شکل و تصاویر می باشد؛ مانند: آسمان و زمین و... و یا به معنای القاء کلام در دل و جان فرشته و پیامبر.

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

بنابراین کلام خداوند قائم به ذات او نیست و در ایجاد کلامش نیاز به اسباب و ابزاری ندارد. تذکر این نکته نیز ضروری است که کلام خداوند حادث است و از صفات فعلی حق تعالی می باشد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv